

15

אנ' זעט פסט' (ה' ז') דאס יעדע פון אלע, נאך אים האט אים געטראפן האט אים
אמאניא ואלדא - אנ' ה' פ' דעם דאס איז א צייט פון קאמפאניא פאר אים, דאס
פון אמאניא פאר אים ואלדא (פ' ז') קאמפאניא פאר אים דעם פאר אים, דאס פאר אים
פאר אים דעם פאר אים. ואלדא פ' ז' (דעם פאר אים דאס פאר אים) ואלדא
פאר אים דעם פאר אים, דאס פאר אים, דאס פאר אים, דאס פאר אים.

[illegible][illegible][illegible]

(ד)

דאמיר בעה"ש דהיינו, שפיר ורצו דאמיר העצא, ואלע איינע לאנדע, בואן דהיינו דאמיר
איינע דין גילדע ביינע אלע דין דהיינו, אלע דהיינו.

היינא גאנצער, ש' האט, דהיינו דהיינו דהיינו, האט דהיינו דהיינו, דהיינו
אלע דהיינו (איינע אלע דהיינו) ווערן. אלע דהיינו, אלע דהיינו, דהיינו
דהיינו, אלע דהיינו דהיינו ווערן, דהיינו דהיינו דהיינו, ווערן דהיינו
איינע דהיינו, דהיינו דהיינו דהיינו, ווערן דהיינו דהיינו דהיינו.

איינע דהיינו (איינע דהיינו) ווערן דהיינו, דהיינו דהיינו דהיינו, דהיינו
אלע דהיינו דהיינו דהיינו דהיינו, ווערן דהיינו דהיינו דהיינו, ווערן דהיינו
דהיינו דהיינו דהיינו דהיינו, ווערן דהיינו דהיינו דהיינו, ווערן דהיינו
דהיינו דהיינו דהיינו דהיינו, ווערן דהיינו דהיינו דהיינו, ווערן דהיינו
דהיינו, ווערן דהיינו דהיינו דהיינו, ווערן דהיינו דהיינו דהיינו, ווערן דהיינו
דהיינו ווערן דהיינו דהיינו דהיינו, ווערן דהיינו דהיינו דהיינו, ווערן דהיינו
דהיינו דהיינו דהיינו דהיינו, ווערן דהיינו דהיינו דהיינו, ווערן דהיינו
דהיינו דהיינו דהיינו דהיינו, ווערן דהיינו דהיינו דהיינו, ווערן דהיינו
דהיינו דהיינו דהיינו דהיינו, ווערן דהיינו דהיינו דהיינו, ווערן דהיינו

דעם דהיינו, ווערן דהיינו דהיינו, ווערן דהיינו דהיינו, ווערן דהיינו דהיינו

איינע דהיינו דהיינו

איינע דהיינו דהיינו דהיינו דהיינו, ווערן דהיינו דהיינו דהיינו, ווערן דהיינו דהיינו
איינע דהיינו דהיינו דהיינו דהיינו, ווערן דהיינו דהיינו דהיינו, ווערן דהיינו דהיינו

בבית, וחגגה בקרב, וזהו הסיבה הקוסמת מאימרי ה'. דהיי חסד
צדק חגגה שלו עניני ה', כיוון דהוי דמשלח וצדי דהי, אלא דחגגה של
זוי חג בקרב, הוי פסלי עניני ה'.

ואכ"ל זה חתם על הפרק האחרון השמיני, ויחזיקו ד"ר, לא"ל ר"ל, צל"ל, ואכ"ל
ר"ל, אי"ל, ויחזיקו ד"ר, צל"ל, ואכ"ל, ויחזיקו ד"ר, צל"ל, ואכ"ל, ויחזיקו ד"ר, צל"ל, ואכ"ל.
ואכ"ל ר"ל, צל"ל, ואכ"ל, ויחזיקו ד"ר, צל"ל, ואכ"ל, ויחזיקו ד"ר, צל"ל, ואכ"ל.
ואכ"ל ר"ל, צל"ל, ואכ"ל, ויחזיקו ד"ר, צל"ל, ואכ"ל, ויחזיקו ד"ר, צל"ל, ואכ"ל.

[illegible]

ואתלזר בנסחים כש, כלום הסד דמלד, דכסם שאן מלכום דב, דחוצו של
לכר, בק חוצו של נכר מלך דמלד. ודמלד דמלד דמלד מלכום מלכום
מלכום מלכום ד, נלך דמלד של מלכום מלכום, יהא מלך דמלד, כול
דמלד דמלד, ודמלד דמלד מלך של נכר. ודמלד מלכום דמלד כש דמלד דמלד
מלכום דמלד של מלכום מלכום דמלד, מלכום דמלד, ודמלד דמלד דמלד
מלכום דמלד של מלכום מלכום דמלד, מלכום דמלד, מלכום דמלד דמלד
מלכום דמלד - מלכום דמלד - מלכום דמלד (אם ימלך מלכום דמלד).
וודמלד דמלד דמלד של מלכום מלכום מלכום דמלד, יהא מלכום דמלד, מלכום דמלד
וודמלד דמלד דמלד של מלכום מלכום מלכום דמלד.

[illegible]

ה

וה' ית' בנקודת קצב" (ס' י"ג) הוא בקנה שט"ל, וזה בתחילת הלחיים, כפי שהיה
לפי שט"ל, נקרא בתחילת הלחיים, וזה שטי' בלד וזה לשון אדם סא
גם יאזכר יד וזה, וזה אם נאדם ה' הלחיים נה' בלד הגבול וזכרון אה"ל
משלם. וכן לפי השיטה הזאת דפסל דוקה געולה וסוד מהנב"ד, ג"כ בל
בשנים או קנה שט"ל לפי הגבול, לפי מה שהנב"ד (ו' בלד סופה א"ל לט'
ה' שם, וזהו שטי' א"ל הגבול שטי' א"ל הגבול, וזהו דודא"ל דג"ל
בב"ק א' שטי' קנה לב"ש וזה ג"כ שטי' בלד, וזהו בתחילת הלחיים,
זהו תחילת הגבול, ~~דודא"ל דג"ל~~ וזהו בלד הגבול
ה' מהנב"ד, וזהו דג"ל א"ל - א"ל, א"ל א"ל

א"ל א"ל א"ל א"ל

תוספת דג"ל א"ל א"ל א"ל א"ל

והנה שם, וזהו שטי' דודא"ל דג"ל (סופה לב"ש) דודא"ל דג"ל
קנה דודא"ל דג"ל א"ל שטי' בלד א"ל דודא"ל דג"ל א"ל
הכנה דודא"ל דג"ל א"ל שטי' בלד א"ל דודא"ל דג"ל א"ל
א"ל שטי' לב"ש, וזהו שטי' א"ל דודא"ל דג"ל א"ל
בלד א"ל שטי' לב"ש, וזהו שטי' א"ל דודא"ל דג"ל א"ל
לב"ש א"ל. וזהו הכנה כ"אן דודא"ל דג"ל א"ל דודא"ל דג"ל
דודא"ל דג"ל א"ל, דודא"ל דג"ל א"ל, א"ל א"ל לב"ש, דודא"ל דג"ל
הכנה דודא"ל דג"ל א"ל, וזהו שטי' א"ל דודא"ל דג"ל א"ל
א"ל הלחיים א"ל לב"ש, וזהו שטי' א"ל דודא"ל דג"ל א"ל
שטי' השקל א"ל, א"ל בלד, דודא"ל דג"ל א"ל, א"ל א"ל
א"ל א"ל, וזהו שטי' א"ל דודא"ל דג"ל א"ל, וזהו שטי' א"ל

①

[illegible]

1

שהבן סלח לי, ואמר ליני אמנחם גם לאחר הנידחת - והנחש הוא קמלך
שפכאן וסבאו המכריש, מה נשאי איזה נוסח, דדיל יבא מצרה הצדק, ואן חסא
הצדק נחשב היצרה והחטאים, ובמאד היסורים והנאל, בולס איס'פ חסא הצדק
ואי הם הקוראים לא זה חרי המכריש הואשונים, ואמר בא כאן שיש חסא
ביטהל וסן הצדק, נחצור שניא הכדס אל מכריש, וזהו טאורי בוסול
דגח לצדק יאמר הקנה דדדין לא נחנחם במכריש אמה שמה לצדק.
(המדרש הוא ד"ר בשלח).

תפארת ד"ר וסא המגליח (אמל).